

se og om, hvordan betalingsordningen tænkes gennemført i praksis. Af besvarelsen fremgår det, at der ikke vil være noget til hinder for i praksis at kombinere den foreslåede bestemmelse i folkeskoleloven med de i henhold til loven om ungdomsundervisning m. v. allerede gældende bestemmelser, men tilskuds- og refusionsberegningerne vil dog formentlig blive noget mere komplicerede, end de er nu.

Det fra efterskolernes side fremsatte forslag går ud på, at tilbuddet om vederlagsfri undervisning på efterskolerne udvides til at omfatte *alle* efterskoleelever i den i loven om ungdomsundervisning m. v. fastsatte alder, d. v. s. elever, der ved kursusets begyndelse er ude over den undervisningspligtige alder, men ikke er fyldt 18 år. Betalingen for undervisningen skulle udredes af den enkelte elevs hjemstedskommune, der i medfør af § 39, stk. 4, i loven om ungdomsundervisning skulle have halvdelen af udgiften refunderet af staten. Med hensyn til elevbetalingen for ophold (kost og logi) tænkes de gældende regler om statsunderstøttelse, der ydes efter elevernes trang, opretholdt. Det foreslås endvidere, at kommunernes adgang til at yde tilskud som supplement til statsunderstøttelsen til elevernes betaling for opholdet opretholdes, hvorimod man fra efterskolernes side ikke finder anledning til at bevare den nuværende hjemmel for, at staten refunderer vedkommende kommune halvdelen af sådanne tilskud. Foreningen har ikke taget stilling til, om efterskoleeleverne foruden gratis undervisning også bør have gratis læremidler, men foreslår, at dette i givet fald ordnes på den måde, at der ydes et fast tilskud pr. måned til hver elev, således at dette tilskud kan lægges til betalingen for undervisningen.

Som motivering for forslaget fremføres der fra efterskolernes side en række grunde, herunder for det første, at de store beløb, som kommunerne nu yder som tilskud til efterskoleelever til elevbetaling, er fordelt på en højst vilkårlig og tilfældig måde, og at den uheldige udvikling, som her har fundet sted, sandsynligvis hurtigt vil forstærkes. Hertil skal jeg bemærke, at disse forhold ikke har særlig relation til den bestemmelse, som er foreslået optaget i folkeskoleloven, men vedrører virkningerne af

de i henhold til loven om ungdomsundervisning allerede gældende bestemmelser. En eventuel ændring af disse grunde bør ikke indgå i folkeskoleloven, men finde sted ved en revision af selve loven om ungdomsundervisning m. v.

Det anføres dernæst, at den bestemmelse, som er foreslået optaget i folkeskoleloven, ser helt bort fra elevernes økonomiske trang. Dette er dog blot en simpel følge af, at den foreslåede bestemmelse om kommunernes pligt til at betale for læremidler og undervisning på en efterskole vil være en subsidieret pligt, der kun bliver aktuel, når forudsætningerne for kommunernes primære pligt til selv at indrette hovedskoleundervisning for det 8. skoleår ikke er til stede. Er de det, vil jo såvel undervisning som læremidler i henhold til folkeskolelovens § 51, stk. 1, og § 12 være gratis for alle elever uanset disses økonomiske trang, og en regel vedrørende efterskolerne bør formentlig, hvis den skal indgå i folkeskoleloven, svare til den for folkeskolen gældende regel. I øvrigt går det fra efterskolernes side fremsatte forslag også bl. a. ud på, at undervisningen på efterskolerne skal være gratis for alle elever uanset deres økonomiske trang.

Endvidere anføres det, at det i forslaget til ændringer af lov om folkeskolen fremsatte tilbud kun gælder, hvis efterskolernes kursus er på mindst 5 måneder. Grunden hertil er, at man har ment, at der bør være tale om efterskolekursus af en vis minimal varighed, såfremt sådanne kursus skal kunne træde i stedet for et helt skoleårs frivillig deltagelse i undervisningen i folkeskolen.

Endelig anføres det, at administrationen af den foreslåede bestemmelse vil blive meget besværlig både for efterskolerne og for kommunerne og ministeriet. Som foran anført vil administrationen formentlig blive noget mere kompliceret, end den er nu, og en forenkling af reglerne vil sikkert være ønskelig, selv om man sikkert ved en anvendelse af standardblanketter og lignende kan undgå urimeligt besvær ved anvendelsen af de foreslåede regler.

De to mest afgørende punkter i forslaget synes at være dels forslaget om, at kommunerne skal have pligt til at betale efterskoleelevernes undervisning, også selv om ved-